

Kandidat 10018
Kristian Larsen Hestås

Kendall Roy i Succession: hvordan skuespiller Jeremy Strong bruker metodeskuespill som verktøy for rolleutvikling

Antall ord: 7314

Bacheloroppgave i Drama & teater
Veileder: Heli Aaltonen
Mai 2023

Kandidat 10018
Kristian Larsen Hestås

Kendall Roy i Succession: hvordan skuespiller Jeremy Strong bruker metodeskuespill som verktøy for rolleutvikling

Antall ord: 7314

Bacheloroppgave i Drama & teater
Veileder: Heli Aaltonen
Mai 2023

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Det humanistiske fakultet
Institutt for kunst- og medievitenskap

Kunnskap for en bedre verden

SAMMENDRAG

Bacheloroppgaven min har jeg kalt «*Kendall Roy i Succession: hvordan skuespiller Jeremy Strong bruker metodeskuespill som verktøy for rolleutvikling*». Problemstillingen for oppgaven er «*Hvordan bruker Jeremy Strong metodeskuespill i rollen som Kendall Roy i Succession, for å skape en autentisk og troverdig rolleopptreden?*». For å svare på problemstillingen har jeg blant annet undersøkt historien om metodeskuespill. Jeg har brukt teori om både Konstantin Stanislavskij og Lee Strasberg. Hovedvekten i teksten ligger på den amerikanske skuespilleren Jeremy Strong. Jeg har undersøkt hans prosess, og analysert to scener fra serien Succession, der han spiller karakteren Kendall Roy. Oppgaven er en forestillingsanalyse, der jeg har brukt Eigtveds modell for forestillingsanalyse for å analysere Strongs opptreden. Jeg har brukt nyere kilder for å undersøke Strongs prosess, blant annet en artikkel fra *The New Yorker* skrevet av Michael Schulman.

SUMMARY

I have given my bachelor-thesis the title «*Kendall Roy in Succession: how actor Jeremy Strong uses method acting tools for developing characters*». The problem posed in the thesis is this: «*How does Jeremy Strong use method acting in the role of Kendall Roy in Succession, in order to create an authentic and believable performance?*». To answer this, I have first researched the history of method acting, where i have used literature on both Stanislavsky and Strasberg. The main focus in my thesis have been on the american actor Jeremy Strong. I have researched his process, and analysed two scenes from the series Succession, where he plays the character of Kendall Roy. The thesis is an analysis of performance, where I have used Eigtveds model of analysing performances. To research Strongs process, I have used recent sources, amongst them a profile written on him in *The New Yorker* by journalist Michael Schulman.

Innhold

1.0 Innledning.....	3
2.0 Teori.....	5
2.2 Stanislavskij.....	5
2.2.1 Stanislavskijs system.....	6
2.3 Lee Strasberg.....	7
2.3.1 Metodeskuespill.....	7
3.0 Metode.....	8
4.0 Analyse.....	9
4.1 Biografi om Jeremy Strong.....	9
4.2 Jeremy Strong som skuespiller.....	10
4.2.1 Paraffin.....	11
4.2.2 The Trial Of The Chicago 7.....	12
4.3 Succession.....	13
4.3.1 Kendall Roy.....	14
4.3.2 Jeremy Strong's prosess i rollen som Kendall Roy.....	15
4.3.3 Scene 1: Kongresshøringen i sesong 2.....	16
4.3.4 Scene 2: Før konfrontasjon av Logan i sesong 3.....	19
5.0 Konklusjon.....	21
Litteraturliste.....	22
Filmliste.....	23
Bideliste.....	24

1.0 Innledning

I denne studien skal jeg skrive om metodeskuespill. Metodeskuespill er en teknikk som har utgangspunkt i systemet utviklet av Konstantin Stanislavskij (1863-1938), som ble videreutviklet av Lee Strasberg (1901-1982). Kort forklart handler metodeskuespill om at skuespilleren selv skal kjenne på følelsen til karakterene de spiller. Det finnes ikke en enkelt måte å være metodeskuespiller på, og det varierer i hvor stor grad av intensitet metodeskuespillere bruker teknikkene.

Metodeskuespill er i moderne tid hovedsakelig kjent som et amerikansk fenomen, men det er også skuespillere i Norge som bruker teknikkene. Et eksempel på en norsk metodeskuespiller er Eivind Sander. Han spilte en nådeløs gangster som elsker våpen i filmen Hodejegerne (Tyldum, 2011). Til filmen gikk Sander til ganske ekstreme lengder for å komme i karakter. Han gikk med et grovkalibrevåpen (replikavåpen) i bukselinningen til alle døgnets tider, og når han senere i filmen dør så skal Aksel Hennies hovedkarakter dra liket til Sanders karakter ut av vannet. For å forberede seg lå Sander helt stille i sengen i fire dager i strekk, flyttet seg ikke i det hele tatt, og han lot sine barn herje med seg så mye de skulle ønske (Sandvik, 2022).

Jeg skal skrive om Stanislavskij og hans system for naturalistisk skuespill, om Strasberg og hans skuespillerteknikker og arbeid med det som har blitt det vi i dag kjenner som metodeskuespill. Hovedfokus i studien min skal være på den amerikanske skuespilleren Jeremy Strong og hans skuespillerarbeid i rollen som Kendall Roy i HBO serien Succession (Armstrong, 2018-2023).

Problemstillingen jeg gjennom denne teksten skal undersøke er som følger: Hvordan bruker Jeremy Strong metodeskuespill i rollen som Kendall Roy i Succession, for å skape en autentisk og troverdig rolleopptreden?

Problemstillingen skal jeg undersøke på flere måter. Jeg skal gå gjennom to av Strongs øvrige roller for å gi et inntrykk av hvordan han er som skuespiller og hvor langt han er villig til å gå for rollen. Hovedvekten i studien min kommer til å ligge på Succession (Armstrong, 2018-2023). Fra serien skal jeg analysere to scener fra to forskjellige sesonger, og gi en analyse av Strongs opptreden, basert på Eigtveds forestillingsanalyse. I løpet av studien kommer jeg til å avsløre en del detaljer fra hele seriens forløp. Dette er fordi det er vanskelig å komme utenom disse detaljene da scenene jeg analyserer er tatt fra forskjellige sesonger, og at det trengs detaljer for å forklare disse karakterene og de kompliserte forholdene innad i familien som serien handler om. Succession (Armstrong, 2018-2023) er ellers en serie som er kjent for sitt vulgære

språk, og selv om jeg holder det til et minimum kommer jeg ikke til å sensurere når jeg siterer direkte i analysedelen av teksten.

Jeremy Strong er en skuespiller som er kjent for å være veldig intenst dedikert i alle rollene han spiller, og for sin dedikasjon har han høstet både stor hyllest og massiv kritikk, også fra medspillere. Jeg har valgt scenene som jeg har gjort for å vise hele hans rekkevidde som skuespiller, har valgt en scene der Strong spiller eksplosivt utagerende, og en scene der han er roligere og kaldere, i en scene som har større fokus på hans evne til å levere dialog. Ved å velge scenene slikt får jeg skapt et så nyansert bilde som mulig av Jeremy Strong som skuespiller. Grunnen til at jeg velger scener fra forskjellige sesonger er at jeg også vil undersøke hvordan en karakter utvikler seg over tid, og mer presist hvordan dette er gjort gjennom en skuespillers valg.

Den store fordelen med å velge å analysere en serie fremfor film er at i en serie har en skuespiller muligheten til å spille og utvikle en karakter over lengre tid, og at man har lettere for å se nyansene i en karakter når en skuespiller får spille karakteren over episoder på til sammen f.eks. ti timer enn på en film som er mellom halvannen til tre timer. Det som er interessant med Jeremy Strong er at han ikke identifiserer seg som metodeskuespiller. Men han er utdannet skuespiller, og bruker teknikker kjent fra og utviklet av både Stanislavskij og Strasberg. Derfor regnes han av mange for å være en av nåtidens beste og mest kjente metodeskuespillere, grunnet hans intense forberedelser og enorme dedikasjon til hver en rolle han spiller, og dette er hovedgrunnen til at jeg også regner han som metodeskuespiller, og jeg har dermed valgt å studere Jeremy Strong som metodeskuespiller i min bacheloroppgave.

Metodeskuespill er en del av det man kaller en naturalistisk spillestil. Andre spillestiler er for eksempel absurd, som inkluderer miming, slapstick og grotesk humor, eller postmoderne, som er metafiksjonell, og blander forskjellige stiler (Eigtved, 46-51).

Jeg har valgt å studere dette i min bacheloroppgave av flere grunner. Skuespill på skjerm, enten det er film eller serie har alltid vært noe jeg har hatt stor interesse for, helt siden jeg var liten. Interessen min for teater har kommet med årene, fordi tilgangen på teater hjemme på et lite sted alltid har vært veldig begrenset. Så valget av denne tematikken for min bacheloroppgave er for meg en måte å kombinere disse to interessene.

Jeg har valgt å skrive om Succession (Armstrong, 2018-2023) fordi det er min absolutte favorittserie, en serie som jeg liker veldig godt for hvordan de ulike skuespillerne bruker manuset (ofte skrevet av serieskaper Jesse Armstrong) og gjør fantastiske rolleopptredener, på

tross av hvilken utdanning skuespillerne har eller hvilke teknikker de benytter seg av og av nåværende aktuelle skuespillere så er Jeremy Strong en skuespiller hvis arbeid jeg setter stor pris på. Han tar veldig interessante valg i sine rolleopptredener, og da ønsker jeg å undersøke hvordan hans bruk av metodeskuespill er med på å påvirke de valgene han gjør som skuespiller, og da spesielt over lengre tid. Dette er noe jeg allerede har en del forkunnskap om, og er for meg en gjennomførbar inngang til prosessen det er å skrive en bacheloroppgave.

I tillegg til at det er med på å underbygge studien min av Strong og bruken hans av metodeskuespill, så er Lee Strasberg og øvrig historie rundt metodeskuespill noe jeg ikke har stor forkunnskap om, og dette er en mulighet for meg til å lære mer om noe som er såpass tett knyttet til det jeg allerede har en del kunnskap om.

2.0 Teori

I teoridelen skal jeg drøfte teori for å begrunne metodeskuespill som teknikk. Gjennom teori skal jeg forklare Stanislavskij og hans system system, om Lee Strasberg og hans utvikling av Stanislavskijs system til teknikkene innenfor metodeskuespill han brukte innenfor Actors Studio. Jeg skal ha mye fokus på Lee Strasberg og Actors Studio. Grunnen til dette er at det er teknikkene utviklet av Lee Strasberg som har blitt det man i dag kjenner som metodeskuespill, og det er i størst grad disse teknikkene som kjennes igjen i Jeremy Strongs arbeid og rolleopptredener.

2.2 Stanislavskij

Konstantin Stanislavskij ble født i 1863 i Moskva, under navnet Konstantin Sergeevich Alekseev, inn i en av Russlands rikeste familier. Han hadde en privilegert oppvekst, og han fikk kulturelle og kunstneriske inntrykk fra både Asia og Europa (Carnicke, 2010, s. 1).

Tidlig i karrieren, frem til han var 33 år gammel, optrådte og regisserte Stanislavskij kun som amatør (Carnicke, 2010, s. 2). I 1897 var han med på å grunnlegge Moscow Art Theatre. Der ble han kjent for både å være en ledende realistisk regissør og for å være en begavet skuespiller, etter å ha jobbet på Chekhovs stykker (1898-1904), Ibsens En folkefiende (1900) og Gorkijs Nattherberget (1902) (Carnicke, 2010, s. 3).

Fra han var 14 år gammel begynte Stanislavskij å notere. Han noterte detaljert under alle opptredener han både så og ga selv, og dette fortsatte han med resten av sitt liv. Det er disse notatene som etter hvert ble samlet til å bli bøkene *My life in art* og *An actor prepares*

(Carnicke, 2010, s. 2). Stanislavskijs bøker og manuskripter utgjør en ganske utfyllt og konkret oversikt over hans ideer om skuespill (Carnicke, 2010, s. 6.).

2.2.1 Stanislavskijs system

Stanislavskijs system kan kort beskrives som en rekke retningslinjer skuespillere kan bruke for å skape troverdige rolleopptredener, og dermed kunne skape naturlige rolleopptredener. Kjernen i Stanislavskijs system er øvelser. Her menes det systematiske øvelser som dreier seg rundt sanser, konsentrasjon, visualisering osv. En måte å se på Stanislavskijs system er at det er en emosjonelt forankret tilnærming til det å gjøre en rolle (Sandvik, 2022).

Det er enkelte av Stanislavskijs teknikker som kjennes som de viktigste. Nå skal jeg kort gå gjennom tre av dem, for å gi et inntrykk av hva det innebærer å som skuespiller følge Stanislavskijs system:

1. Det magiske hvis: For å kunne sette seg inn i en karakters situasjon skal man stille seg en rekke spørsmål med ordet «hvis» for å selv kunne tilnærme seg en karakters situasjon. Slike spørsmål kan for eksempel være «hva ville jeg gjøre HVIS jeg var i denne situasjonen» eller «hva ville jeg svart HVIS han sa det til meg».
2. Super-objektiv: Karakterens innerste motivasjon. Skal være det karakteren ønsker seg mest av alt, og er det karakterens mål og motiver skal sentrere seg rundt.
3. Emosjonelle minner: Å ta i bruk evnen til å observere emosjonelle reaksjoner i sitt daglige liv. Stanislavskij mente at de emosjonelle minnene kan tas vare på og hentes fram på scenen når ens karakter er i lignende situasjoner.

(Ates, 2022).

Noe annet som kan relateres til Stanislavskijs system er det som kalles den fysiske handlingers metode. Den fysiske handlingers metode er en videreføring og en utdypelse av Stanislavskijs system, og er med på å legge grunnlaget for det kreative samarbeidet mellom skuespiller og instruktør i den sceniske utforskningen av et dramatisk materiale. Et viktig hovedelement i den fysiske handlingers metode er begrepet scenisk handling. Scenisk handling defineres som «en psykofysisk prosess for å nå et mål i kamp med de foreslåtte omstendighetene». Andre elementer i metoden uttrykkes ved begrepene forestillingsevne, scenisk oppmerksomhet, scenisk forhold, hendelse, vurdering, tempo-rytme, undertekst og karakter (Frandsen, 2012).

2.3 Lee Strasberg

Lee Strasberg ble født i 1901 i Polen, immigrerte til USA i 1909, og vokste opp i Lower East Side i New York City, en bydel som i stor grad var bosatt av innvandrere. Han begynte å trene som skuespiller ved The American Laboratory Theatre i 1923, og i 1931 var han med på å grunnlegge The Group Theatre. Der jobbet han i stor grad som regissør, og fortsatte å regissere teater (ved siden av å undervise) etter han ble ansatt som kunstnerisk direktør ved Actors Studio i 1951. Ved siden av Actors Studio underviste Strasberg også ved The Lee Strasberg Theatre & Film Institute (Morphos, 1987).

På 1970-tallet tok Strasberg igjen opp skuespillerkarrieren. På initiativ fra skuespiller Al Pacino ble Strasberg tilbudt rollen som den aldrende jødiske mafiabossen Hyman Roth i *The Godfather Part II* (Coppola, 1974), en rolle som filmregissør Elia Kazan originalt hadde takket nei til. For rolleopptreden fikk Strasberg sin eneste Oscar-nominasjon.

2.3.1 Metodeskuespill

Dagens metodeskuespill har utspring i The Group Theatre. Ved siden av Strasberg var Stella Adler (1901-1992) og Sanford Meisner (1905-1997) også viktige medlemmer av The Group Theatre. De var betydelige skuespillerlærere som har hatt stor innflytelse på teater- og skuespillerverdenen i ettertid. Både Adler og Meisner jobbet med skuespillerteknikker som har utspring i Stanislavskijs system, og som har elementer til felles med Strasberg og metodeskuespill, men det er også klare elementer som skiller dem fra hverandre. Den største forskjellen er bruken og betydningen av emosjonelle minner, der Strasberg skiller seg klart ut som den av de tre som bruker emosjonelle minner i størst grad.

Etter Cheryl Crawford, Elia Kazan og Robert Lewis, de tre grunnleggerne av Actors Studio, ble for opptatt med å balansere lederposisjonene i Actors Studio med karrierer i Hollywood (blant annet ble Kazan en Oscar-vinnende filmregissør senere i karrieren) så trengte de noen som for alvor kunne ta over kontrollen i Actors Studio, og da ble Lee Strasberg bedt om å ta over (Stene, 2015. s. 219).

Det er både likheter og ulikheter mellom Stanislavskijs og Strasbergs metoder. Den overhengende likheten er at skuespillerne viktigst av alt skal fremstå som virkelige og ektefølte mennesker (Stene, 2015. s. 219).

Stene skriver også at når det kommer til ulikheter så er Strasberg, i motsetning til Stanislavskij, ikke opptatt av skuespilllets omstendighet, særlig som skapende kraft. Derimot

er Strasberg av oppfatningen om at kjernen i skuespillerkunsten er sant indre liv med oppriktige følelser, som uttrykkes av skuespilleren. Strasberg mente at alle kunstnere skaper ved hjelp av sine minner, og her er det tre hovedkategorier av minner:

«Mentale minner, som vi kan kontrollere og oppfriske rasjonelt, som hvor vi var på dette tidspunktet i går. Så har vi fysiske minner, ting kroppen gjør automatisk uten at noen form for tenking trengs når det først er lært. Til slutt har vi minner Strasberg primært kom til å fokusere på; affektive minner, minner rundt følelser»

(Stene, 2015. s. 219-220).

Affektive minner deles så inn i to underkategorier: sanseminner, som er minner etter sanselige erfaringer, og emosjonelle minner, minner av følelsesmessige opplevelser. Strasberg mente at vi har fysiske og mentale minner tilgjengelige til enhver tid, men at det trengs et eget sett med følelser for å kunne nå affektive minner. Strasberg hevdet at evnen til å bruke affektive minner er skuespillerkunstens nøkler. Skuespiller må ikke bare kunne føle emosjoner når det trengs, de må også kunne fysisk uttrykke dem.

3.0 Metode

Metoden jeg bruker er forestillingsanalyse. Det er ikke serien Succession (Armstrong 2018-2023) i seg selv, eller noe av det tekniske ved serien jeg analyserer, men analysen skal gå på Jeremy Strong og hans konkrete rolleopptreden. Her er det spesifikt Eigtveds modell for forestillingsanalyse jeg tar i bruk. Den delen av Eigtveds modell for forestillingsanalyse som tar for seg analyse av skuespill peker på tre punkter: Det første punktet er *aktøren*. Med aktøren menes det skuespillerens fysiske tilstedeværelse i seg selv. Det vil si f.eks. kjønn, alder, kropp, temperament eller stemmetype. Det andre punktet er *scenefiguren*, som vil si fremtoningen skapt av skuespilleren og de øvrige involverte gjennom teknikk adferd, ved en bestemt bruk av kroppen, stemmen, samt gjennom kostyme og sminke osv. Det siste punktet er *rollen* eller *karakteren* som vises frem, og som er skapt av skuespilleren gjennom deres tolkning av de to første punktene og samspillet mellom dem (Eigtved, 2007, s. 42).

Det er disse punktene jeg skal peke på i min analyse av de tre scenene jeg skal analysere, der jeg også skal trekke inn eksempler på teknikker og øvelser fra metodeskuespill som Strong har brukt i rollen.

Eigtved skriver at disse tre punktene i en analyse er forbundet, og at en del av en analyse må gå ut på å utrede forholdet mellom dem. Dette er viktig, da forholdet mellom de tre punktene

kan være veldig forskjellige fra hendelse til hendelse, og alt etter forestillingen eller scenen man analyserer så kan ett av de tre punktene tilnærmet være borte mens et av de andre kan være helt i front (Eigtved, 2007, s. 42).

I analysedelen skal jeg analysere to scener fra Succession (Armstrong, 2018-2023). Scene 1 er en scene tatt fra en lengre kongresshøring-sekvens mot slutten av sesong 2, og scene 2 er en del av sluttsekvensen i siste episode av sesong 3. Dette er to scener som jeg føler representerer Jeremy Strong veldig godt som skuespiller, og som viser Strong ta i bruk to helt forskjellige emosjonelle registre.

4.0 Analyse

I analysedelen skal jeg først skrive en biografi om Jeremy Strong, for å gi et grunnlag på hvem han virkelig er som person når man ser bort fra han som skuespiller. Så skal jeg se på han som skuespiller, og presentere et bredt spekter av han som skuespiller ved å fortelle kort om tre av hans viktigste roller, og dermed gi et inntrykk av hva slags karakterer han har valgt å spille så langt i karrieren sin, og hvordan han fysisk ser ut i de forskjellige rollene han spiller.

Etter jeg har gått gjennom disse tre rollene skal jeg gå videre til Succession (Armstrong, 2018-2023). Jeg skal skrive om serien i seg selv, om Strongs rollefigur Kendall og grepene Strong har tatt for å kunne gå inn i rollen, og så gå videre til den konkrete analysen av de to scenene jeg har valgt.

4.1 Biografi om Jeremy Strong

Jeremy Strong ble født 25. desember 1978 i Boston, Massachusetts i USA. Hans far var sosialarbeider som jobbet hovedsakelig med ungdomskriminelle i ungdomsfengsler, og hans mor var sykepleier ved et hospice. Når han var ti flyttet familien til Sudbury, Massachusetts for at han og hans brødre fikk gå på bedre skoler. I Sudbury ble han kjent med skuespiller Chris Evans, som senere har blitt kjent for rollen som Captain America i Marvel filmene. Sammen spilte de i flere stykker, blant annet en oppsetning av William Shakespeares (1564-1616) En midtsommernattsdrøm. (Maharjan, 2023).

Som ungdom hadde han tre plakater på veggene på rommet sitt, av skuespiller i tre roller som kom til å definere hans eget arbeid og karriere som skuespiller. Den ene er av Daniel Day-Lewis i *My Left Foot* (Sheridan, 1989), den andre av Al Pacino i *Dog Day Afternoon* (Lumet, 1975) og den siste av Dustin Hoffman i *Rain Man* (Levinson, 1988). Etter å ha gått High School fikk Strong assistentjobber på filmsett, og jobbet blant annet som boom operator (mikrofonansvarlig) på *Amistad* (Spielberg, 1997) der han tok opp lyd på flere av talene som sir. Anthony Hopkins holder i filmen. Tidlig i 20-årene hadde Strong allerede jobbet på settene til filmer med alle hans tre helter, Day-Lewis, Pacino og Hoffman. (Schulman, 2021).

Han fikk stipend til å gå på Yale University. Der studerte han drama en kort periode, men byttet til engelsk. Etter tiden på Yale flyttet han til New York City i 2001. Gjennom 2000-tallet slet han økonomisk som ung skuespiller, men hadde jevnt arbeid på teaterscenene i en rekke produksjoner off-broadway, og jobbet seg opp et rykte som en god og dedikert karakterskuespiller. Om tiden som fattig, ung teaterskuespiller sier han i et intervju med CBS Sunday Mornings journalist Ben Mankiewicz at å utføre arbeidet i seg selv er det viktigste:

«There's inherent value in just doing good work. The feeling of, you know, noone might see you do this play, you're making 50 bucks a week, but you're swinging for the fences.» (CBS Sunday Morning, 2023, 5:01).

Mellom 2008-2011 begynte han for alvor å få anerkjennelse for sine roller på teater, og dette var med på å gi han de første ordentlige filmrollene sine, i storfilmer som *Zero Dark Thirty* (Bigelow, 2011) og *Lincoln* (Spielberg, 2012). I sistnevnte fikk han spille mot sin helt Daniel Day Lewis, i en liten men viktig rolle. I årene etter har han fått større roller i en rekke filmer, deriblant i *The Trial Of The Chicago 7* (Sorkin, 2020) og *Armageddon Time* (Gray, 2022), men det er rollen som Kendall Roy i *Succession* (Armstrong, 2018-2023) han virkelig har blitt kjent for, og som han har vunnet en Emmy-pris for, i tillegg til å ha blitt nominert til en rekke andre priser for.

I sitt liv utenfor karrieren er han en veldig privat mann, og prater sjeldent om privatlivet sitt i media. Han er gift med den danske psykiateren Emma Wall, som han giftet seg med i 2016. De deler tiden sin mellom New York og København, og har tre døtre sammen (Maharjan, 2023).

4.2 Jeremy Strong som skuespiller

Her skal jeg gå gjennom tre av rollene som best representerer Jeremy Strong som skuespiller. Jeg har valgt roller som jeg føler representerer hele hans rekkevidde, både når det kommer til

karakterenes indre og ytre. Jeg har fordelt det slik at jeg har valgt en teaterrolle og to filmroller, slik at jeg også får dekt så mye som mulig av Strongs karriere.

Strong anser ikke seg selv som en tradisjonell metodeskuespiller. Til *The New Yorker* beskriver han sin prosess:

«If I have any method at all, it is simply this: to clear away anything—anything—that is not the character and the circumstances of the scene,» he explained. “And usually that means clearing away almost everything around and inside you, so that you can be a more complete vessel for the work at hand» (Schulman, 2021).

4.2.1 Paraffin

Figur 1. Strong som Lucas på scenen under *Paraffin*, u.d. av Coudert. S.

(<https://playbill.com/article/photo-call-katherine-waterston-logan-marshall-green-maria-dizzia-and-more-explore-adam-rapps-hallway-trilogy-com-176401>)

Som nevnt i delkapittel 4.1 jobbet Strong tidlig i sin karriere i all hovedsak som teaterskuespiller, og det var på The Rattlestick Theatre, et lite teater med kun 60 seter at han for første gang ble lagt ordentlig merke til. I stykket *Paraffin* spilte han en ung veteran som kom hjem lam i begge ben etter å ha blitt angrepet av en veibombe i Afghanistan. (CBS Sunday Morning, 2023, 0:49).

I forestillingen var Strongs karakter, Lucas, en avskyelig mann som finner bitter glede i å slenge fornærmelser mot alle andre enn Margo, hans nabos kone. (Farrar, 2011).

4.2.2 The Trial Of The Chicago 7

En rolle Strong har høstet både hyllest for, men også kritikk for sin intense dedikasjon for, er i *The Trial Of The Chicago 7* (Sorkin, 2020). Filmen er en sann historie, som handler om rettsaken som tok sted etter protestene i Chicago under demokratenes landsmøte i Chicago i 1968.

Figur 2. Strong som Jerry Rubin (t.h) på vei inn i rettsalen, u.d. av Papamichael, P. (<https://cultmtl.com/2020/10/aaron-sorkin-directs-an-all-star-cast-sacha-baron-cohen-eddie-redmayne-jeremy-strong-joseph-gordon-levitt-mark-rylance-the-trial-of-the-chicago-7/>)

I filmen spiller Strong den kjente yippie (Youth International Party) aktivisten Jerry Rubin (1938-1994). Rubin var i virkeligheten kjent for å ta i bruk humor for å få frem sitt budskap. Et eksempel på dette er når Rubin og med-yippie aktivist Abbie Hoffman kledde seg i svarte dommerkapper for å gjøre narr av dommeren. Dette gjorde de i virkeligheten, og blir også portrettert i filmen, av Strong og Sacha Baron Cohen som Abbie Hoffman (Verhoeven, 2020).
Strong

Med denne rollen viser hva Strong gjør med kroppen sin for å kunne ligne på den virkelige personen han spiller. Strong er i motsetning til skuespillere som f.eks. Christian Bale og Jared Leto ikke kjent for å gjøre store endringer når det kommer til kroppsvekt eller muskelmasse. Det rollen hans i denne filmen virkelig viser er hvordan han bruker både hår og stemme for å kunne bli karakteren. Rubin hadde tilnærmet identisk hår og skjegg som Strong har i filmen. Dette, kombinert med den tykke Ohio-aksenten som Rubin hadde i virkeligheten, som Strong bruker i rollen og hold både på og av sett gjennom hele produksjonen, gjør Strongs tolkning av rollen til en mann man knapt kjenner igjen i de andre av Strongs rolleopptredener jeg representerer i denne studien.

Denne rollen er også en god representasjon for Strongs tidvis ekstreme tilnærming til det å sette seg i samme situasjon som karakterene spiller. I en av filmens flere protestsekvenser blir demonstrantene tåregasset av politiet. Strong tryglet filmens regissør Aaron Sorkin om å faktisk bli tåregasset av ekte tåregass. Men scenen var massiv, og det var en mengde statister involvert, så dette sa Sorkin klart og tydelig nei til. (Lattanzio, 2020).

4.3 Succession

Succession (Armstrong, 2018-2023) er en serie skrevet og skapt av Jesse Armstrong for strømmetjenesten HBO. Den handler om Roy-familien, som ledes av den aldrende patriarken Logan Roy, spilt av Brian Cox, og hvordan han styrer ATN (familiens mediekonglomerat) og konflikten mellom han og hans barn over hvordan selskapet skal ledes når han til slutt pensjonerer seg eller dør. Logan Roy har fire barn: Connor, Kendall, Roman og Shiv, som spilles av henholdsvis Alan Ruck, Jeremy Strong, Kieran Culkin og Sarah Snook.

Figur 4. Roman, Kendall, Connor og Shiv Roy på sykehuset i sesong 1, u.d. av Parekh, A. (<https://www.newsweek.com/succession-roy-family-tree-logan-kendall-shiv-roman-connor-1642069>).

Serien har høstet stor hyllest for alle ledd av produksjonen. En av seriens produsenter, Adam McKay (som også regisserte første episode i første sesong) tok med seg fra sine filmer en veldig håndholdt kamerastil. Dette har blitt med gjennom hele serien, og har blitt ett av seriens store kjennetegn.

Som det er vanlig å gjøre i TV-bransjen er det ingen fast regissør som regisserer alle seriens episoder, men Mark Mylod er den regissøren som har regissert flest episoder, med 16 av seriens totalt 39 episoder. Det Mylod har brakt med til serien er det å la skuespillerne improvisere. Etter hver scene, når skuespillerne har filmet det som står i manus, bruker Mylod å gi skuespillerne en såkalt «freebie», som vil si å gi skuespillerne en tagning der de får improvisere og gjøre akkurat det de vil (The Late Show with Stephen Colbert, 2021, 2:28). Improvisasjonen og spontaniteten i dialogen er noe serien har blitt kjent for.

Manus til de fleste episodene er skrevet av serieskaper Jesse Armstrong. Armstrongs styrker som manusforfatter er at han ikke holder noe tilbake. Ordet «*fuck*» har blitt en catchfrase for Logan, og serien er ellers kjent for sitt veldig vulgære språk. Armstrong skaper karakterer der alle som en er stappfulle av feil på alle vis, og dette vises veldig godt i Roy-søsknene. Connor er virkelighetsfjern og stormannsgal, Kendall er en nådeløs forretningsmann som ikke nøler med å dolke sine nære i ryggen, Roman misbruker verbalt alle han møter på, og Shiv er emosjonelt misbrukende mot mannen sin, Tom Wambsgans, som spilles av Matthew Macfadyen. Alle disse feilene finner man igjen i deres far Logan, og dette gommer så godt frem som det gjør på grunn av Jesse Armstrongs ferdigheter som manusforfatter. Roy-søsknene er alle som faren på hvert sitt vis, de er alle satt sammen av farens feil.

4.3.1 Kendall Roy

I Succession (Armstrong, 2018-2023) spiller Jeremy Strong karakteren Kendall Roy. Kendall er den nest eldste av Roy søsknene, etter eldstemann Connor. I seriens aller første episode, som dreier seg rundt Logans 80-års dag, begynner virket alt til å legge perfekt til rette for at Kendall er den som skal ta over Waystar Royco, familiens selskap. Han er blitt pekt ut i media til å være den som skal ta over. Men det tar ikke lang tid før det viser seg at hans far Logan har andre planer. Logan har bestemt seg for å gi ett av setene i styret til sin kone Marcia, spilt av Hiam Abbass. Med dette gjør Logan at Marcia har dobbel stemmerett, og nå er det usikkert hvem som faktisk kommer til å bli Logans arvtager (McKay, 2018). Slik begynner den sentrale konflikten som serien i seg selv dreier seg rundt: hvem skal ta over etter Logan?

Ved første øyekast kan det virke som om Kendall har ting på stell. Men det tar ikke lang tid før det skinner gjennom at Kendall er som resten av sin familie, som dem alle har han dype feil. Som sin far har også Kendall problemer med temperamentet. I første episode, etter Logan som nevnt i avsnittet over gjør det slik at Kendall ikke likevel er den naturlige arvtageren til selskapet, så får vi se første hint av Kendall sine problemer. Når resten av familien går for å

spise, låser Kendall seg inn på badet, får raserianfall, og ødelegger alt han får til (McKay, 2018).

Om det er ett spesifikt hovedtrekk ved Kendall som han er kjent for, så er det at han er veldig mentalt ustabil. Han kan ha et totalt raserianfall, som nevnt i eksemplet i avsnittet over, han er dypt deprimert, han kan være kald, kalkulert og velartikulert, som jeg skal gå nærmere inn på i analysen av scene 1, men han kan også være sårbar, emosjonell og avslørende, som jeg skal gå inn på i analysen av scene 2. Dette gjør at han i serien er kjent som en det er veldig vanskelig å forholde seg til, da man aldri helt kan vite hvordan man har han, i motsetning til hans bror Roman som man vet kommer til å være vulgær og fornærmende i absolutt alle situasjoner man finner ham.

Kendall har også et karaktertrekk som har fulgt ham hele sitt voksne liv, og som har skapt store problemer for ham gjennom seriens forløp. Han er plaget etter tiden som rusmisbruker, avhengig av kokain. Han er edru i det serien begynner, og gjennom det meste av serien, men får i siste episode av sesong 2 et tilbakefall som har fatale konsekvenser, da han ender opp med å ved et uhell ta livet av en servitør da han i allerede påvirket tilstand kjører med nevnte servitør for å få tak i mer narkotika (Mylod, 2018).

4.3.2 Jeremy Strongs prosess i rollen som Kendall Roy

I denne delen skal jeg skrive om Jeremy Strongs prosess i rollen som Kendall Roy i Succession (Armstrong, 2018-2023). Jeg skal trekke inn noen av teknikkene kjent fra teori om metodeskuespill, skrive om noen av de konkrete grepene Strong gjør i rollen, i tillegg til å skrive om hvordan hans medspillere i serien forholder seg til hans intense prosess.

Som skrevet om på side 11-12 om The Trial Of The Chicago 7 (Sorkin, 2020) så går Strong alltid veldig langt for å oppnå det resultatet han vil og for å komme så nær karakteren som mulig, og når han skal spille Kendall Roy er det ingen unntak.

Strong leste en rekke biografier om Rupert Murdoch og hans familie, som Succession (Armstrong, 2018-2023) er sterkt inspirert av. Der leste han at Murdochs sønn, James, alltid gikk med skoene sine ekstremt stramt knytt, så til auditionen for rollen gikk Strong med sine sko likt knytt (Schulman, 2021).

Noe av det som kjennetegner Strong er at han tar det hele veldig seriøst, også når det kommer til Kendall:

«To me, it's a matter of a life and death ... I take him as seriously as I take my own life» (Schulman, 2021).

Selv om serien og karakteren i seg selv er ganske komisk så synes ikke Strong selv at karakteren er noe morsom, noe som kan være nøkkelen til at Kendall som karakter fungerer så bra som han gjør. Produsent Adam McKay har sagt at det er nettopp derfor at Strong passer så bra i rollen. McKay sier at Strong ikke spiller rollen som en komedie, han spiller rollen som om han er Hamlet (Schulman, 2021).

I sesong 4 av Succession (Armstrong, 2018-2023) har Kendall en tilsynelatende uviktig scene der han skal spørre noen om hvor toalettet er. Også dette tar Strong med det største alvor. For å virkelig komme inn i det brukte han en hel dag på å gå rundt i et produksjonskontor som ikke var langt unna settet og spurte de som jobbet der om hvor toalettet var (Earl, 2023).

Klær er også veldig viktig for at Strong skal komme inn i rollen. Når han filmer Succession (Armstrong, 2018-2023) bruker han alltid Kendalls klær, og han låner ofte ting fra produksjonen, som hjelper han med å føle at han er Kendall. Han sier at han aldri ønsker å jobbe på en måte som får han til å føle at han lager et tv-program, men at han må tro at det er ekte, og hengi seg til den troen (Schulman, 2021).

Strong hater å øve, og holder seg ofte isolert fra den øvrige rollebesetningen. Kieran Culkin sier at det er vanskelig for ham å beskrive Strongs prosess, fordi han så sjeldent ser den selv (Schulman, 2021).

Strong har fått kritikk for sin intense dedikasjon til rollen. Kieran Culkin sier at Strongs prosess i alle fall ikke hjelper han, og Brian Cox sier at han er bekymret for Strong om han fortsetter å være så dedikert til rollen (Schulman, 2021).

4.3.3 Scene 1: Kongresshøringen i sesong 2

Den første scenen jeg skal analysere her er i nest siste episode av sesong 2 (Mylod, 2019). Det har komt frem i media at det på 1990-tallet hadde skjedd seksuelle overgrep på noen av cruiseskipene drevet av Waystar. Dette har ført til at flere av de mest høytstående personene i Waystar må møte opp i offentlige høringer i kongressen i Washington DC, der de skal prøve å forsvare seg og prøve å bevise at selskapet ikke hadde kunnskap til at overgrepene skjedde. Etter en katastrofal høring av Tom Wambsgans tidligere i episoden er det Logan og Kendall som blir satt foran kongressen for å forsvare selskapet, der de blir grillet av Senator Gil Eavis, spilt av Eric Bogosian.

Til å begynne med er det Logan som snakker, og holder et innlegg om at dagen han fant ut om overgrepene var den verste dagen i hans liv. På bakrommet der resten av familien venter trenger de at det kommer gode motargumenter fra deres side som går mot det de får høre fra Senator Eavis. Så blir Logan spurt av Senator Eavis om hvorvidt det er forsvarlig for et demokrati å ha et nyhetsfirma som er drevet for profitt. Da tar Kendall mikrofonen, og ser rett i øynene på Senator Eavis:

«If i may, uhm. I think you might be under misapprehention, Senator. In this country, all news, from the Times to the supermarket tabloid, is for profit, sir. We don't have a state media. As I'm sure you know, you'd have to go to Russia or China for that»
(Armstrong, 2019, 41:14-41:28).

Med dette utsagnet har Kendall påpekt foran alle at all nyhetsmedia i hele landet er drevet for profitt, noe Senator Eavis tilsynelatende har glemt av. Etter det går ordet tilbake til Logan, der Senator Eavis påstår at utnyttelse er kjernen av forretningsmodellen Waystar og ATN følger, noe Logan naturligvis uttrykker at han er sterkt uenig i. Så spør Senator Eavis om hva Logan personlig visste om det han beskriver som den systematiske tåkeleggingen av lovbrudd innen cruiseavdelingen. Her svarer ikke Logan direkte på spørsmålet, men sier at det på den tiden var hans sønn (Kendall) som hadde ansvaret over avdelingen på den tiden, og feier spørsmålet over på Kendall, som først ser noe uforberedt ut på å få spørsmålet. Kendall tar raskt denne muligheten, heller ikke han til å svare på det han ble spurt om, men til å få Senator Eavis til å virke dum:

«Let's cut the BS, shall we, because it seems to me that this investigation, uh, is not about proper oversight ... or some highly regrettable but isolated incidents from nearly two decades ago. What this feels to me, it's about your personal dislike of my father, and your ideological hatred of his newspapers and his news channels. Especially the success story that is ATN, on which you've appeared, I think, 14 times in the last four months, Senator ... Senator Eavis, it seems to me that since you don't agree with us ideologically, that nothing we can say will be enough ... So, I say og ahead. Hit us as hard as you can. We can take it. We have nothing to hide» (Armstrong, 2019, 42:56-43:52).

Figur 5. Kendall under kongresshøringen, u.d. av Capone, P.

(<https://www.theatlantic.com/entertainment/archive/2019/10/succession-season-2-episode-9-dc-review/599425/>).

Under denne høringen viser Kendall en av sine største styrker: han kan klare å snu de fleste situasjoner til egen vinning. Han var ikke forberedt på å selv bli stilt spørsmålet som først ble stilt til hans far, og snur det til sin egen tel ved å gå i verbalt angrep på Senator Eavis, mens han vet at kameraene er på han, og at millioner av mennesker følger med.

Strongs opptreden i scenen knyttes så til Eigtveds forestillingsanalyse. Jeg tar først for meg det første punktet, *aktøren*. Kendall er mann, rett i underkant av 40 år gammel, har en helt gjennomsnittlig kroppsbygning, og er ca. 1,80 m høy. Kendalls temperament i scenen er ikke veldig utagerende, det kan heller beskrives som rolig og behersket, noe som er nøkkelen til hvorfor Kendall klarer seg så godt i «duellen» mot Senator Eavis. Kendalls stemmebruk i scenen er noe lavmælt. Han snakker lavt, mørkt og monotont. Dette er med på å gi Kendall en veldig seriøs undertone i alt han sier, og man følger med på hvert et ord han sier.

Når Strongs opptreden i denne scenen skal analyseres, og hva som gjør Strongs opptreden i scenen til det den er, så er det punkt 2 i Eigtveds forestillingsanalyse, *scenefiguren*, som er mest fremtredende. Kendall har en veldig seriøs fremtoning i scenen, og dette er en blanding av Strong og hans opptreden og prosess, og det som er gjort av kostymeavdelingen. Kendalls kroppspråk og adferd i scenen er veldig rolig. Han sitter med en bestemt og oppreist holdning, sitter i ro i stolen, holder hendene foldet stort sett hele tiden, og flytter hendene kun for å gjøre små gester, før han igjen folder dem. Det siste punktet som skal nevnes her er kostymet, og i Kendalls tilfelle er dette dressen han har på seg. Dressen har i denne scenen to funksjoner. Det første er så enkelt som at det er sånn det skal være. Kendall taler under en høring i kongressen, da er det tilnærmet pålagt å ha på seg dress. Den andre grunnen er noe mer

underliggende. Sett bort fra situasjonen med at de er i kongressen så gir det å ha på seg dress et mer seriøst preg. Vi som publikummere tar Kendall mer seriøst enn om han bare hadde hatt på seg f.eks. en skjorte. I tillegg er en kongresshøring i seg selv noe veldig seriøst.

Det er kombinasjonen og forholdet mellom det jeg har forklart innenfor disse to punktene som utgjør *rollen*, den vi ser på skjermen. Den Kendall vi ser under denne scenen er en behersket Kendall. Dette er satt sammen av hvem Jeremy Strong er, valgene gjort av han som skuespiller, og valgene gjort av produksjonen. Strong er ikke en mann av veldig sterk kroppsbygning, men han bruker stemmen sin veldig effektivt i scenen. Han prater rolig og behersket og er høflig i språkbruken under høringen. Dette kombinert med at han har på dressen gjør at vi får et annet og bedre inntrykk av Kendall enn ellers i serien. I denne scenen er det ikke et spor av den desperate rusavhengige som forårsaket en ung kelners død i tiende episode av seriens første sesong.

4.3.4 Scene 2: Før konfrontasjon av Logan i sesong 3

Den andre og siste er en del av sluttsekvensen i siste episode av sesong 3 (Mylod, 2021) jeg skal analysere, og det er en scene der Kendall oppfører seg helt annerledes enn i Scene 1. Episoden skjer i Italia, der familien er samlet i bryllupet til Kendall, Roman og Shivs mor Caroline, spilt av dame Harriet Walter.

I scenen aner Shiv og Roman at faren deres vurderer å selge selskapet til svenske GoJo, som drives av Lukas Matsson, spilt av Alexander Skarsgård. Går faren deres gjennom med avtalen og selger selskapet vil dette bety at Kendall, Roman og Shiv mister all makt i selskapet. De er usikre på om faren i det hele tatt kommer, og tvinger med seg en noe nedbrutt og sliten Kendall for å konfrontere faren og de andre høytstående ansatte i selskapet. Før de kommer seg til bilen for å kjøre ut til der faren befinner seg skjer det derimot noe som vender om på det hele for Kendall. Han får øye på en kelner, og dette minner han på at han på et eller annet vis er ansvarlig for at den unge kelneren i sesong 1 døde (som beskrevet i delkapittel 4.3.1). Dette fører til at Kendall ber Roman og Shiv om å håndtere situasjonen uten ham, setter seg ned på bakken, og bryter ut i gråt. Kendall avslører så sannheten om at han er skyldig i den unge kelnerens død. Her får man se Roman i en situasjon man aldri ser ham: han prøver å være en støttende bror som trøster Kendall. Det vi allerede vet om Roman er at han er umoden og nærmest udugelig når det har med følelser å gjøre, og her tyr han for det meste til sin signatur-humor med fæle ord, men man merker at det kommer fra et ekte sted, spesielt siden vi som seere aldri har sett Roman i denne situasjonen før:

«If it pleases the court, it sounds like you didn't kill him. It sounds to me like he killed him ... Fuck you ... At worst, you're an irresponsibler» (Armstrong, 2021).

Figur 6. Roman forsøker å trøste Kendall, u.d. av Capone, P.
(https://www.imdb.com/title/tt15423196/?ref_=ttfc_fc_tt).

Grunnen til at dette er den andre scenen jeg analyserer er at Kendall i denne scenen er en helt annen Kendall en den vi møter i Scene 1. Han har et helt annet temperament, og uttrykker et helt annet sett med følelser, i denne scenen. Kendall her har brutt sammen emosjonelt. Det rent fysisk beskrivende (kjønn, alder, høyde osv.) er naturligvis ikke noe annerledes enn i Scene 1. Den eneste forskjellen er at han i denne scenen har kortere hår. Temperamentet og stemmebruken er noe helt annet. Der Kendall i Scene 1 var rolig, behersket og kontrollert er han i denne scenen gråtkvalt og sårbar. Stemmen er helt gråtkvalt, og man kan av og til nesten slite litt med å høre hva det er han sier.

Hvis jeg nå går til punkt 2, *scenefiguren*, så kan jeg begynne med kroppsspråket, som her er helt annerledes enn det er i Scene 1. Sitter Kendall, men likheten stopper her. I denne scenen er Kendalls holdning og kroppsspråk rolig og veldig sårbar, og noe helt annet enn hvor oppreist holdning han hadde i Scene 1. Kendall sitter sammenkrøpet og er helt uimottakelig for søsknene. Han ser enten ned i bakken eller rett frem, og unngår så godt han kan å få øyekontakt med søsknene sine. Bruken av kostyme har ikke like mye effekt her som i scene 1. De er i Italia for å feire sin mors bryllup, og har derfor på seg pene klær.

Som med Scene 1 skaper samspillet mellom punkt 1 og 2 *rollen*. Kendall i denne scenen er en helt annen enn i Scene 1. Han er helt sammenkrøpet, og utstråler ingenting av selvsikkerheten som han utstråler i Scene 1. Gjennom hele serien frem til dette punktet har Kendall vært en som alltid ville ha gjort akkurat det han følte han måtte for å oppnå den posisjonen han ønsker

i selskapet, men her nytter ingenting. Han ber Shiv og Roman om å konfrontere faren uten hans hjelp. Scene 1 & 2 er derfor gode eksempler på Jeremy Strongs rekkevidde, og to helt forskjellige sider til karakteren Kendall Roy.

5.0 Konklusjon

I dette avsluttende kapittelet skal jeg oppsummere teksten, og til slutt svare på problemstillingen min, som er «*Hvordan bruker Jeremy Strong metodeskuespill i rollen som Kendall Roy i Succession, for å skape en autentisk og troverdig rolleopptreden?*».

I denne teksten har jeg studert metodeskuespill. Jeg har undersøkt metodeskuespillets historie, og dets opphav i Stanislavskij, Strasberg og Actors Studio. Hovedvekten i teksten har ligget på skuespiller Jeremy Strong, hans karriere og spesielt hans rolle som Kendall Roy i serien Succession (2018-2023). Jeg har analysert to scener fra serien, der jeg har analysert rolleopptredene i scenene etter metoden forestillingsanalyse, etter Eigtveds forestillingsanalyse. Jeg har også skrevet om Strongs prosess i rollen som Kendall Roy, og gitt eksempler på hvor langt han er villig til å gå for rollen.

Hvordan bruker Jeremy Strong metodeskuespill i rollen som Kendall Roy i Succession (Armstrong, 2018-2023) for å skape en autentisk og troverdig rolleopptreden? Det som kommer fram gjennom teksten er at for Jeremy Strong så er autensitet og troverdighet absolutt alt, og for at han skal kunne være så troverdig som mulig i rollen må det være så troverdig som mulig for ham selv. Derfor tar han en rekke grep som hjelper ham selv med å bli karakteren han spiller. Blant disse er å snakke i karakterens dialekt, alltid bruke karakterens klær, og ha med seg ting som karakteren ville hatt med seg. Han holder seg isolert, hater å øve, fordi han vil at hver situasjon skal være slik som karakteren ville ha opplevd det for første gang. Det er nettopp slik han bruker metodeskuespill i rollen: han er villig til å gjøre alt, uansett om det skaper konflikt med resten av rollebesetningen. Når det er troverdig for ham selv så blir det troverdig for de som ser på. Han vil at publikum skal se karakteren, aldri skuespiller Jeremy Strong.

Litteraturliste

Ates, A. (2022, 12. mai). The Stanislavskij Method: an Actor's Guide. *Backstage*.

<https://www.backstage.com/magazine/article/the-definitive-guide-to-the-Stanislavskij-acting-technique-65716/#section0>

CBS Sunday Morning. (2023, 14. mai). «*Succession*» star Jeremy Strong. [video]. YouTube.

https://www.youtube.com/watch?v=-XK35PutmvQ&ab_channel=CBSSundayMorning.

Earl, W. (2023, 23. mai). Jeremy Strong's 'Succession' Method Acting Was So Intense That He'd Practice Asking Strangers Where the Bathroom Was. *Variety*.

https://variety.com/2023/tv/news/jeremy-strong-succession-method-acting-bathroom-1235624714/?fbclid=IwAR2EhHdgR4PVX9yyaIrxuG2rn3UafMqf6qofXZ-m3gquUR2_uR43NCjAY90

Eigtved, M. (2007). *Forestillingsanalyse: EN INTRODUKTION* (1. utg.). Forlaget Samfundslitteratur.

Farrar, J. (2011, 24. februar). Underlying violence simmers in Rapp's 'Paraffin'. *The San Diego Union-Tribune*.

<https://www.sandiegouniontribune.com/sdut-underlying-violence-simmers-in-rapps-paraffin-2011feb24-story.html>.

Frandsen, M. (2012, 9. juli). Fysiske handlingers metode. I Gyldendals teaterleksikon. Hentet 28. mai 2023 fra https://teaterleksikon.lex.dk/fysiske_handlingers_metode

Hodge, A. (Red.). (2010). *Actor training*. (2. utg.). Routledge

Lattanzio, R. (2020, 22. juli). Method Actor Jeremy Strong Begged Aaron Sorkin to Tear-Gas Him on Set of 'Chicago 7'. *Indiewire*

<https://www.indiewire.com/features/general/jeremy-strong-aaron-sorkin-tear-gas-trial-of-the-chicago-7-1234575606/>

The Late Show with Stephen Colbert. (2021, 9. oktober). *EXTENDED: What Happens Between Roman And Gerri In "Succession" Season 3? The Cast Weighs In.* [video]. YouTube.

https://www.youtube.com/watch?v=gBSgOu7uOxg&ab_channel=TheLateShowwithStephenColbert.

Maharjan, S. (2023, 7. mars). Jeremy Strong Shares Strong Family Bond With Wife Emma Wall And Three Daughters. *The Family Nation*.

<https://thefamilynation.com/jeremy-strong-family>.

Morphos, E. (1987). Preface. I L. Strasberg (For.), *A dream of passion: the development of the method* (s. xi-xvii). Davada Enterprises.

Sandvik, R.L. (2022, 20. februar). Med rett til å være en kødd. *NRK*.

https://www.nrk.no/kultur/xl/method-acting_-_nar-skuespillere-lar-fiksjonen-bli-virkelighet-1.15835590.

Schulman, M. (2021, 5. desember). On «Succession,» Jeremy strong doesn't get the joke. *The New Yorker*.

<https://www.newyorker.com/magazine/2021/12/13/on-succession-jeremy-strong-doesnt-get-the-joke>.

Stene, Ø. (2015). *Skuespillerkunsten* (1. utg.). Universitetsforlaget.

Verhoeven, B. (2020, 16. oktober). 'The Trial of the Chicago 7' Fact Check: Did Abbie Hoffman and Jerry Rubin Really Wear Judge Robes to Court. *The Wrap*.

Filmliste

Armstrong, J. (Serieskaper og manusforfatter). (2018-2023). *Succession* [TV-serie]. HBO.

Bigelow, K. (Regissør). (2012). *Zero Dark Thirty* [Film]. Columbia Pictures.

Coppola, F. F. (Regissør). (1974). *The Godfather Part II* [Film]. Paramount.

Levinson, B. (Regissør). (1988). *Rain Man* [Film]. MGM/UA Communications Co.

Lumet, S. (Regissør). (1975). *Dog Day Afternoon* [Film]. Warner Bros.

McKay, A. (Regissør). (2018). – Celebration (Sesong 1, Episode 1) [Episode i TV-serie]. I J. Armstrong (serieskaper og manusforfatter), *Succession*. HBO.

<https://play.hbomax.com/player/urn:hbo:episode:GWukCJAu0e4uHwwEAAAB5>

Mylod, M. (Regissør). (2018). – Nobody is ever missing (Sesong 1, Episode 10) [Episode i TV-serie]. I J. Armstrong (serieskaper og manusforfatter), *Succession*. HBO.

https://play.hbomax.com/player/urn:hbo:episode:GWygi8Q7_b5l7wgEAAAAX

Mylod, M. (Regissør). (2019). – DC (Sesong 2, Episode 9) [Episode i TV-serie]. I J. Armstrong (serieskaper og manusforfatter), *Succession*. HBO.

https://play.hbomax.com/player/urn:hbo:episode:GXXAbLAC_v6nCVgEAAADL

Mylod, M. (Regissør). (2021). – All the bells say (Sesong 3, Episode 10) [Episode i TV-serie]. I J. Armstrong (serieskaper og manusforfatter), *Succession*. HBO.

https://play.hbomax.com/player/urn:hbo:episode:GXXAbLAC_v6nCVgEAAADL

Sheridan, J. (Regissør). (1989). *My Left Foot* [Film]. Palace Pictures.

Sorkin, A. (Regissør). (2020). *Trial of the Chicago 7* [Film]. Netflix.

Spielberg, S. (Regissør). (1997). *Amistad* [Film]. DreamWorks Distribution LLC.

Spielberg, S. (Regissør). (2012). *Lincoln* [Film]. 20th Century Fox.

Bildeliste

Figur 5. Kendall under kongresshøringen, u.d. av Capone, P.

(<https://www.theatlantic.com/entertainment/archive/2019/10/succession-season-2-episode-9dc-review/599425/>).

Figur 6. Roman forsøker å trøste Kendall, u.d. av Capone, P.

(https://www.imdb.com/title/tt15423196/?ref=ttfc_fc_tt).

Figur 1. Strong på scenen under Paraffin, u.d. av Coudert. S.

(<https://playbill.com/article/photo-call-katherine-waterston-logan-marshall-green-maria-dizzia-and-more-explore-adam-rapps-hallway-trilogy-com-176401>)

Figur 2. Strong (t.h) på vei inn i rettsalen, u.d. av Papamichael, P.

[\(https://cultmtl.com/2020/10/aaron-sorkin-directs-an-all-star-cast-sacha-baron-cohen-eddie-redmayne-jeremy-strong-joseph-gordon-levitt-mark-rylance-the-trial-of-the-chicago-7/\)](https://cultmtl.com/2020/10/aaron-sorkin-directs-an-all-star-cast-sacha-baron-cohen-eddie-redmayne-jeremy-strong-joseph-gordon-levitt-mark-rylance-the-trial-of-the-chicago-7/)

Figur 3. Strong som Irving Graff ved middagsbordet, u.d. av Papamichael, P.

[\(https://www.indiewire.com/awards/consider-this/jeremy-strong-interview-armageddon-time-ending-complicity-1234778264/\)](https://www.indiewire.com/awards/consider-this/jeremy-strong-interview-armageddon-time-ending-complicity-1234778264/)

Figur 4. Roman, Kendall, Connor og Shiv Roy på sykehuset i sesong 1, u.d. av Parekh, A.

[https://www.newsweek.com/succession-roy-family-tree-logan-kendall-shiv-roman-connor-1642069\)](https://www.newsweek.com/succession-roy-family-tree-logan-kendall-shiv-roman-connor-1642069)

